

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-567/2025-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Vukić, u pravnoj stvari tužitelja EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnik Marino Matić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić&Partneri d.o.o. u Zagrebu, Pisarnica Rijeka, Riva 8, protiv tuženika ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE Rijeka, Nikole Tesle 9/X, OIB: 97967544201, radi isplate 995,42 EUR, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 27. kolovoza 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 21. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju 955,42 eura uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 21. prosinca 2021. do isplate, a obračunavaju se do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi regresne naknade štete od 955,42 EUR. Dana 24.9.2021. oko 22:00 sati na Županijskoj cesti 5086, Porat – Sveti Vid – Miholjice (križanje s DC102), dogodila se prometna nezgoda na način da je Marko Stojković, upravljajući motornim vozilom Smart ForTwo registarske oznake RI 9052-J, naletio na divljač, srnu, koja mu je iskočila na cestu s njegove desne strane. Na vozilu Smart ForTwo registarske oznake RI 9052-J nastala je materijalna šteta. Tužitelj je temeljem police osiguranja od odgovornosti br. 804271894 osigurao odgovornost svih davatelja prava lova i lovoovlaštenika na teritoriju Republike Hrvatske. Tuženik je pravna osoba koja upravlja predmetnom prometnicom. Odredbom čl. 50. Zakona o cestama

propisano je da pravna osoba, ovdje tuženik, koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima. Na predmetnoj prometnici nije bio postavljen prometni znak upozorenja „divljač na cesti“ iako je lovačko društvo zatražilo postavljanje takvog znaka dopisom od 21.2.2019.. Iz prethodnog dopisa razvidno je kako je isti upućen jedinici lokalne samouprave Općini Malinska-Dubašnica. Međutim, navedeno nije od značaja obzirom na odredbu čl. 18. Zakona o općem upravnom postupku. Obzirom da je tuženik obavezan održavati prometnicu na kojoj se dogodila predmetna prometna nezgoda, i to u stanju prikladnom za nesmetano odvijanje prometa, a što je očito propustio učiniti ne postavljanjem znaka, te je Zakonom propisana njegova odgovornost uslijed takvog propusta, tužitelj ovom tužbom potražuje od tuženika naknadu iznosa od 995,42 eura s kamatom koji je isplatio na ime naknade štete na vozilu. Isplatom navedenog iznosa temeljem ugovora o osiguranju odgovornosti, tužitelj je temeljem odredbe čl. 963. Zakona o obveznim odnosima stekao pravo na naknadu isplaćenog iznosa od tuženika kao osobe odgovorne za nastanak štete.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu. Oспорava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik ističe da nikakav zahtjev od strane lovačkog društva nije nikada zaprimio vezano za postavom prometnog znaka „divljač na cesti“. Kako je razvidno iz samog priloženog Zahtjeva Lovackog društva Orebica, isti je upućen Općini Malinska-Dubašnica i to iz razloga što je u trenutku pisanja zahtjeva predmetna dionica ceste bila nerazvrstana cesta pod upravljanjem Općine Malinska-Dubašnica. Predmetna dionica od kružnog toka na ŽC 5086 pa do spajanja s državnom cestom D 102 bila je do 22.2.2020. nerazvrstana cesta kojom je upravljala Općina Malinska-Dubašnica, a od tog datuma odnosno do stupanja na snagu Odluke o razvrstavanju javnih cesta („NN 14/20“) predmetna dionica je razvrstana kao ŽC 5086 (odnosno nastavak te iste ceste). Prelaskom ceste pod upravljanje tuženika na predmetnom dionici nije bio postavljen znak „divljač na cesti“. Iz toga proizlazi da tadašnji upravljač ceste nije postupio po zahtjevu Lovackog društva Orebica upućenog 21.2.2019., dakle prije nego što je cesta prešla na upravljanje tuženika. Tuženik nakon preuzimanje ceste nije zaprimio zahtjev lovačkog društva za postavom znaka. Slijedom navedenog, potpuno su pogrešne tvrdnje tužitelja kako je tuženik propustio postaviti znak i time da nije održavao prometnicu u stanju prikladnom za nesmetano odvijanje prometa, uslijed čega da je primjenom članka 50. Zakona o cestama za štetu odgovoran tuženik. Također se ističe kako je sukladno članku 80. stavak 7. Zakona o lovstvu obveza lovoovlaštenika da radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastalom naletom vozila na divljač prati migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostavi izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestom, ovdje tuženiku. Dakle slijedom svega navedenog ističe se kako tuženik nema niti mora imati saznanja o potrebi i mjestima na kojima je potreba postavljanja znakova za „divljač na cesti“ zbog čega je i propisana gore opisana obveza lovačkih društva za dostavom takvih podataka upraviteljima cesta. Propust upravitelja cesta može biti jedino onda kada ne postavi znakove na traženje lovačkih društava. Člankom 1603. Zakona o obveznim odnosima propisano je kako se smatra da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću potječe od te stvari osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Člankom 1064. istog zakona propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik što bi u konkretnom slučaju značilo lovoovlaštenik, a posebice imajući u vidu navod iz priloga policijske Potvrde (priložene uz tužbu) u kojem stoji kako na mjestu prometne nezgode lovištem gospodari lovačko društvo „Šljuka“ Omišalj, te da na

mjesto događaja nije izašao lovnik. Također iz navedene Potvrde PP Krk nije razvidno kojom se brzinom kretalo vozilo, obzirom da je znak ograničenja postavljen na 40 km/h te stoga treba utvrditi i eventualni doprinos vozača nastanku štete. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

3. Predmet spora je zahtjev za regresnu naknadu štete od 955,42 EUR s kamatama koju je tužitelj kao osiguratelj isplatio oštećeniku za štetu na vozilu nastalu uslijed izlijetanja divljači temeljem police osiguranja od odgovornosti lovoovlaštenika, jer tuženik kao odgovorna osoba koja upravlja cestama nije postavio znak upozorenja „divljač na cesti“.

4. Presudom ovog suda poslovni broj P-523/2024-7 od 16. lipnja 2025. odbijen je tužbeni zahtjev. Odlučujući o žalbi tužitelja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-3000/2025-2 od 29. rujna 2025. (list 80-84 spisa) ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio ovom sudu na ponovo suđenje uz uputu da sud uvaži tužiteljev prijedlog za provođenjem prometnog vještačenja na okolnost dinamike nastanka prometne nezgode, i ponovo ocijeni provedene dokaze.

5. U ponovljenom postupku sud je postupio po uputi te je proveo predložene dokaze.

6. Iz kronologije isprava u spisu koje među strankama nisu sporne proizlazi da se 24.9.2021. oko 22 sata dogodila prometna nezgoda na Županijskoj cesti 5086, Porat – Sveti Vid – Miholjice (križanje s DC102), na način da je vozač Marko Stojković upravljajući vozilom reg. oznaka RI9052-J naletio na divljač (srnu) koja mu je iskočila na cestu s desne strane. Nije sporno da je tužitelj temeljem ugovora EBN:95/2021-VV o osiguranju od građanskopravne izvanugovorne odgovornosti prema trećim osobama svih lovoovlaštenika u Republici Hrvatskoj od 31.5.2021. (str. 15-19 spisa) isplatilo oštećeniku 955,42 EUR na ime materijalne štete na vozilu reg. oznaka RI9052-J (potvrda o izvršenom plaćanju na str. 32 spisa). Nije sporno da je Lovačko društvo Orebica Krk zatražilo od ranijeg upravitelja ceste Općine Malinske - Dubašnice dopisom od 21.2.2019. postavljanje prometne signalizacije "divljač na cesti" (zahtjev na str. 33 spisa). Nije sporno da je do 22.2.2020. cesta na kojoj se dogodila prometna nezgoda bila nerazvrstana cesta kojom je upravljala Općina Malinska - Dubašnica, a od tog datuma odnosno stupanjem na snagu Odluke o razvrstavanju javnih cesta (Narodne novine 14/20) je ta cesta razvrstana kao ŽC 5086 zbog čega je u nadležnosti tuženika.

7. Među strankama je sporno da li je tuženik odgovoran za prometnu nezgodu zbog nepostavljanja znaka „divljač na cesti“, da li je nepostavljanje znaka u uzročno-posljedičnoj vezi s prometnom nezgodom, dinamika prometne nezgode (doprinos vozača zbog brzine).

8. Radi utvrđivanja spornih i odlučnih činjenica sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušanje svjedoka Marko Stojković na okolnost nastanka prometne nezgode (list 111-112 spisa), te vještačenje po stalnom sudskom vještaku prometne struke Srećko Hlišć. Te je dokaze cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22), te je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

9. Kako je sporna dinamika nastanka prometne nezgode te utjecaj nepostojanja prometne signalizacije "divljač na cesti", provedeno je saslušanje svjedoka - vozača i prometno vještačenje po vještaku prometne struke Srećko Hlišć iz Zagreba, te je u tu svrhu pribavljen spis od Policijske postaje Krk te fotodokumentacija.

10. Vještak je podnio pisani nalaz i mišljenje 26.5.2026. (stranica 118-124 spisa). Zaključak vještaka je da se vozač osobnog vozila osiguranika tužitelja kretao u noćnim uvjetima vožnje i postojanja rasvjete s lijeve strane kolnika kroz nenaseljeno područje desnom voznom trakom županijske ceste prema Malinskoj pored Svetog Vida, kada mu je s desne strane kroz prolaz u kamenito-betonskom zidu naišla srneća divljač, na koju je osobno vozilo naletjelo prednjim krajnje lijevim dijelom. Divljač se pojavila u vidokrugu oko 2,8 m ispred mjesta naleta ili oko 0,5 s prije naleta. Osobno vozilo je neposredno prije naleta bilo zakočeno pri brzini od oko 51 km/h (iskazao vozač u iskazu), kojom je onda naletjelo i na divljač, a zaustavilo se na nizbrdici oko 25,2 m iza mjesta reagiranja vozača kočenjem. Vozač je reagirao kočenjem netom prije naleta na oko 7,1 m ispred mjesta naleta, kada bi stao do putanje prelaska divljači preko kolnika za brzine do 22 km/h, a divljač bi pretrčala ispred vozila da se isto kod njene pojave u vidokrugu kretalo brzinom do 32 km/h, što je razlika od svega 8 km/h u odnosu na znakom ograničenih za tu dionicu kolnika od 40 km/h. Postavljanje prometnog znaka „divljač na cesti“ na odgovarajućoj udaljenosti ispred kritičnog mjesta, odnosno uz postavljanje dopunske ploče s daljinom na kojoj znak vrijedi, može imati utjecaj na povećanje opreza vozača i smanjenje brzine ispod već smanjene brzine bitno ispod ograničenja izvan naseljenog mjesta s 90 km/h na 40 km/h, posebno s obzirom na okolnost da je preglednost izvan područja kolnika i obostranih nogostupa ograničena ogradnim kamenito-betonskim zidovima, pa vozači ne mogu vidjeti okolinu i već ranije reagirati za ograničenu brzinu.

11. Stranke nisu isticale primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, već su ga prihvatile a prihvatio ga je i ovaj sud kao stručan, objektivan i sukladan ostaloj dokumentaciji u spisu i provedenim dokazima (saslušanje vozača kao svjedoka, zapisnik o očevidu, fotodokumentacija).

12. Odredbom čl. 50. Zakona o cestama („Narodne novine“ broj: 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14; dalje: ZC) propisano je da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara po osnovi krivnje (stavak 1.), pri čemu pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu iz stavka 1. tog članka nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima (stavak 2.). To znači da se krivnja pravne osobe koja upravlja cestom odnosno koncesionara može sastojati samo u propustu da postavi posebnu signalizaciju i znakove koji će sudionike u prometu upozoravati na opasnost mogućeg naleta divljači.

13. S druge strane, odgovornost lovačkog društva za štetu koja je nastala naletom divljači na vozilo na javnoj cesti je objektivna, što znači da lovačka društva ili udruge za tu štetu odgovaraju po načelu uzročnosti jer je divljač u takvim okolnostima opasna stvar. Slučajevi oslobođenja od odgovornosti za tu štetu propisuje odredba čl. 1067. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj 35/05, 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., i 155/23.) u skladu s kojom se vlasnik opasne stvari oslobađa od odgovornosti ako je šteta nastala, među ostalim, isključivo radnjom treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao spriječiti (stavak 2.), a ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari, a dužna je snositi naknadu razmjerno težini svoje krivnje (stavak 4.).

14. Prema tome da bi se lovačko društvo moglo osloboditi objektivne odgovornosti za štetu od opasne stvari ako dokaže da je propust tuženika koji je vezan za nepostavljanje prometnog znaka divljač na cesti na predmetnoj prometnici usprkos

zahtjevu osiguranika tužitelja bio u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem, a ako ne dokaže ne bi se mogao osloboditi od odgovornosti.

15. Stoga, za štetu koja nastane naletom divljači na automobil na javnoj cesti, o čemu se ovdje radi, prema odredbi čl. 1107. st. 4. ZOO-a solidarno odgovaraju lovačko društvo koje gospodari lovištem, po načelu uzročnosti (čl. 1063. i čl. 1064. ZOO-a) jer je divljač u takvim okolnostima opasna stvar i nadležna uprava za ceste zbog neodgovarajućeg održavanja prometnice po načelu presumirane krivnje (čl. 1045. ZOO-a).

16. U takvom slučaju oštećenik može utužiti oba solidarna dužnika odjednom ili svakog zasebno, dakle može zahtijevati ispunjenje obveze naknade štete i samo od jedne odgovorne osobe (čl. 414. st. 1. ZOO-a), što je oštećenik učinio, a tužitelj platio štetu. Zbog toga tužitelj ovdje u regresnoj parnici traži od drugog dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega (čl. 423. st. 1. ZOO-a, čl. 208. ZOO-a).

17. Tužitelj u ovoj parnici pokušava dokazati da je propust tuženika koji je vezan za nepostojanje prometnog znaka divljač na cesti na predmetnoj prometnici u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem, a time i štetom.

18. Tuženik odgovara temeljem odredbe čl. 1045. st. 1. ZOO-a: tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

19. Sud smatra da tuženik nije Odlukom o razvrstavanju javnih cesta (Narodne novine 14/20) preuzeo odgovornost za propuste drugog javnopravnog tijela jedinice lokalne samouprave Općine Malinska - Dubašnica jer takvo što nije utemeljeno ni odlukom ni zakonom. Odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj nije objektivna već se temelji na krivnji odnosno nužno je da tužitelj dokaže krivnju tuženika i uzročno posljedičnu vezu. S obzirom da nitko u postupku ne tvrdi da je Lovačko društvo uputilo zahtjev za postavljanje znaka "divljač na cesti" izravno tuženiku, te da je tuženik izvršio propust ne postupajući po tom zahtjevu, to tuženik ne može preuzeti u odgovornost propuste ranijeg upravitelja ceste koji nije njegov pravni prednik. Tuženik je u postupku dokazao da krivnja nepostavljanja znaka "divljač na cesti" nije u njegovoj odgovornosti, već u odgovornosti ranijeg upravitelja Općine Malinska - Dubašnica za čije postupke nema tuženikove zakonske odgovornosti.

20. Vezano za samu dinamiku nastanka prometne nezgode, sud je zaključio da nema doprinosa vozača, ali niti uzročno posljedične veze nepostojanja znaka i prometne nezgode. S obzirom na okolnost da je preglednost izvan područja kolnika i obostranih nogostupa ograničena ogradnim kamenito - betonskim zidovima zbog čega vozači ne mogu vidjeti okolinu i već ranije reagirati za ograničenu brzinu, to sud zaključuje da nema uzročno posljedične veze između ne postavljanja znaka i prometne nezgode s obzirom da isti ne bi spriječio izlijetanje divljači, dok bi na oštećenika mogao utjecati povećanjem opreza, ali zbog nemogućnosti preglednosti okoline vozač ne bi mogao ranije reagirati za ograničenu brzinu (nalaz i mišljenje vještaka). Dakle, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da bi prometna nezgoda bila izbjegnuta da je vozač zakočio kada je vidio srnu pri brzini do 22 km/h, odnosno da se približavao mjestu nezgode brzinom do 32 km/h.

21. S obzirom da se oštećenik kretao nešto većom brzinom od 51 km/h kod ograničene brzine od 40 km/h iako se radi o nenaseljenom mjestu (90 km/h), sud smatra da sve i da se oštećenik kretao brzinom od 40 km/h prometna nezgoda se ne bi mogla izbjeći. Vozaču se ne bi moglo staviti u krivnju nekretanje ispod 32 km/h odnosno 22 km/h, jer se radi o vrlo malim brzinama neophodnim za izbjegavanje prometne nezgode. S druge strane, a po mišljenju suda ni postojanje znaka ne bi utjecalo na izbjegavanje prometne nezgode s obzirom na niske procjenjene brzine za

izbjegavanje i zbog činjenice da vozač nije imao preglednost zbog zida koji se vidi na fotografijama koje čine privitak zapisnika o očevidu na str. 103-105 spisa.

22. Slijedom svega iznijetoga sud zaključuje da je tuženik dokazao da je do štete došlo bez njegove krivnje (nije odgovoran zbog propusta Općine Malinska – Dubašnica, dok eventualno postojanje znaka zbog potrebnih vrlo malih brzina i kamenog zida koji zaklanja pogled ne bi omogućilo oštećeniku bolju preglednost niti uz veći oprez) slijedom čega nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti tuženika za štetu iz odredbe čl. 1045. st. 1. ZOO-a, slijedom čega je sud tužbeni zahtjev odbio, odnosno donio je odluku sukladno izreci presude.

Rijeka, 21. rujna 2026.

sudac
Nataša Vukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

Broj zapisa: **9-3088d-6b3f8**

Kontrolni broj: **0bb63-fa4bf-68d9f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA VUKIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.